

Tvillingerne Kim og Konrad træner straffespark sammen med deres holdkammerat Alexis. Den almindelige træning er slut for længst, men de vil alle tre gerne træne endnu mere. Og de er alle tre supergode til fodbold.

”Hvem sætter flest straffer på mig?” spørger Kim.

”Bedst af fem, okay?”

”Det gør jeg,” siger Konrad selvsikkert.

”Nej, mig!” råber Alexis.

Alexis sparker først og scorer sikkert, fordi Kim kaster sig til den forkerte side.

Bagefter disket Kim op med en flot redning på Konrads første straffe. Hun knytter næven og er rimelig godt tilfreds med sig selv. Hun piller også Alexis' andet straffe, men Konrads andet spark sidder for godt.

”Sådan!” skriger Konrad, da han ser bolden gå ind helt oppe i krydset.

Alexis skyder forbi på sit tredje spark, men sætter sit fjerde. Konrad scorer på sit tredje straffe, men Kim redder hans fjerde.

Nu skal det afgøres. Kim bliver igen lokket til at springe til den forkerte side, da Alexis sætter sit femte straffe. Konrad går frem for at sparke sit sidste forsøg. Hvis han brænder, har Alexis vundet. Kim har på fornemmelsen, at han vil prøve at placere bolden højt til højre for hende. Det er nemlig dér, han helst vil skyde. Så hun tager chancen og går tidligt ...

... og Kim når bolden og redder!

”NEJJJ!” hylér Konrad.

”JAAA!” råber Alexis, der har vundet straffesparkskonkurrencen.

På hele hjemturen er Konrad sur som en citron og siger næsten ingenting.

”Lad nu være med at surmule,” siger Kim til sidst.

”Det var jo bare for sjov. Det var ikke kamp.”

”Du stod meget bedre på mine straffer,” mukker Konrad. ”Sådan nogle flotte redninger lavede du ikke på nogen af Alexis’ spark.”

”Jamen jeg kender jo dig meget bedre. Jeg ved, hvor du plejer at skyde. Du må finde på noget nyt næste gang!”

Konrad glór bare surt på Kim.

